

tionen og det private Initiativ at afgøre, hvad der skal købes i Udlandet uden Hensyn til, om vi har Brug derfor eller ej, om det er Nyttgenstande, som kan tjene til at øge vor Produktion, eller om det er Gjenstande, der kun er til Fornøjelse for visse Dele af Befolkningen, som under Krigen har tjent mere, end de har Evtne og Forstand til at administrere.

Jeg mener altsaa, at de Penge, der her er Tale om, meget let kan skaffes til Veje, og det er mit Haab, at Rigsdagen ogsaa vil bevilge dem. Nu hørte jeg nok det ærede Medlem fra Bjerre sige, at en Del af Bestemmelserne skulde ind paa Dyrtidsloven. I og for sig er det ikke afgørende, om de staar paa den ene eller den anden Lov, naar kun Beløbet bevilges og Priserne nedsættes som foreslaaet, men det forekommer mig, at der ikke er Grund til at flytte Beløbene fra det ene Lovforslag til det andet, og at de i Virkeligheden ogsaa hører hjemme paa dette Lovforslag, som det her foreligger.

Det ærede Medlem sagde, at han nok vilde være med til at yde Tilskud til Nedsættelse af Priserne paa Livsforbrødenheder for de ubemidlede Dele af Befolkningen. Ja, skiftevis har man sagt dette, og skiftevis har man sagt noget andet. Oprindelig var det Venstres Standpunkt, at man vilde have Priserne nedsat i al Almindelighed; hvorefter det hele skulde udskrives ved Skat paa alle, saa at de, som havde særlig Raad til at betale det, kom til at bære Udgiften; man har ogsaa haft det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Bjerre nu gjorde sig til Talsmand for, alt efter som Forholdene tillod at tage det. Nu siger det ærede Medlem, at Fortjenesten ogsaa blandt Arbejderne allerede er saadan, at der egentlig ikke er videre Grund til at give en almindelig Prisnedsættelse, og det ærede Medlem anførte et Eksempel paa, at en Arbejder havde 180 Kr. om Ugen, foruden at vedkommendes Hustru ogsaa tjente et større Beløb. Saadanne Eksempler kan man sagtens anføre, det er utvivlsomt rigtigt, at der findes enkelte Arbejdere, som kan tjene en saadan Løn, men deres Tal er ganske forsvindende, derom er der ikke fjerneste Tvivl. Det ærede Medlem ved, at just i disse Dage har vi staaet overfor

en stor Konflikt angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejderne skulde have som Maksimum mere end 1,60 Kr. pr. Time. For mange Tusinde Arbejderes Vedkommende er Timelønnen lavere, ja, helt nede paa 1,30—1,40 Kr., ogsaa efter at det Dyrtidstillæg, der nu er Tale om, er blevet givet. Men lad os antage, at Gennemsnitslønnen ligger f. Eks. ved 1,50 Kr. Vi vil da se, at den højeste Ugeløn, der derefter kan blive Tale om, bliver 72 Kr. regnet efter en 8-Timers Arbejdsdag. Men de allerfleste Arbejdere maa nøjes med at arbejde mindre end 300 Dage i Aaret; for en hel Mængde Arbejde, specielt Arbejde i fri Luft, Teglværksarbejde, Murerarbejde, Haandlangerarbejde o. s. v., gives der Regnvejrsdage og Arbejdsløshedspærioder, og Følgen bliver, at Aarsfortjenesten aldeles ikke kan udregnes paa den Maade, at man siger, at de vedkommende har 72 Kr. om Ugen og altsaa 52 Gange 72 Kr., om Aaret, Aarslønnen bliver for den alt overvejende Del af Arbejderne meget, meget ringere. Nu vil jeg henstille til det ærede Medlem at gøre Forsøg paa at udregne, hvor meget man faar af de forskellige Varer for en Ugeløn af 72 Kr., specielt i en By som København, men for øvrigt ogsaa i Provinsen. Jeg tror, ethvert af Medlemmerne i dette Ting vilde føle sig overordentlig ilde faren, hvis han skulde nøjes med en Indtægt af 72 Kr. om Ugen — jeg ser her ganske bort fra, at vedkommende er deputeret. Men selvfølgelig er Arbejdslønnen steget, ellers vilde det overhovedet ikke have været muligt for Arbejderklassen at komme over Dyrtiden, men den er dog ikke steget saa meget, at der ikke er Grund til at give dette Tilskud til en Prisnedsættelse. Jeg vil meget varmt anbefale Tinget at stemme for Lovforslaget, som det her foreligger fremsat af Indenrigsministeren.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i dette Ting.

N. Frederiksen: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister ved dette Lovforslags Forelæggelse, baade hvad angaar Hensigten med det og Enkelthederne i det. Jeg skal derfor ikke trætte Tinget